

Arrest

nr. 350 188 van 9 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LEIRE
Frenchlaan 8
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. LEIRE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 11 april 2023 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 oktober 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 6 november 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 23 oktober 1989 in Luanda. U bent christen en behoort tot de pinksterbeweging. U heeft uw ouders nooit gekend. Uw vader was lid van Unita, en in 1992 zouden leden van MPLA hem gezocht hebben. Uw vader vluchtte weg, ze brachten uw moeder om het leven. U heeft sindsdien geen informatie meer over uw vader. U groeide op bij uw tante A.. Zij behandelde u slecht. Toen u 13 jaar oud was ging u bij uw tante weg, u belandde op straat.

U werkte als prostituee om te overleven. U werd twee keer het slachtoffer van een verkrachting, waarna u beide keren een dochter kreeg. G. werd geboren in 2008 en M. in 2010, u weet niet wie de vaders van uw dochters zijn. U kon uw dochters moeilijk onderhouden, en liet hen ongeveer zeven jaar geleden achter in een kerk in Luanda. U heeft sinds twee jaar geen contact meer met hen. U werd een keer willekeurig door de politie gearresteerd en in hechtenis genomen voor 3 dagen. Iemand betaalde toen 30 000 kwanza voor uw vrijlating.

In 2022 kreeg u werk een restaurant via een mevrouw D.R.. Zij kende u van op straat en hielp u soms en gaf u soms eten. Zij had een vriendin met een restaurant en hielp u zo aan dat werk. In oktober 2022, toen het verkiezingen waren, kwamen er regelmatig leden van Unita in het restaurant eten. Nadat ze voor de derde keer in het restaurant kwamen eten, werd u na uw shift aangesproken door iemand van de SIC. Hij bood u 500 000 kwanza aan. In ruil moest u de inhoud van een flesje dat hij u gaf, in het eten of de drank mengen van de Unita leden. U nam het geld onmiddellijk aan. Daarna bedacht u zich, u vermoedde dat er gif in het flesje zat, en besloot de afspraak niet na te komen. Hierna werd u meerdere malen bedreigd en onder druk gezet opdat u de afspraak toch zou nakomen. Toen u op een avond na uw werk opmerkte dat u gevolgd werd, belde u D.R. op. U kon bij haar terecht, zij regelde uw vertrek uit het land en reisde ook met u mee. Pas later kreeg u door dat zij bijbedoelingen had: ze was lesbisch en wou een relatie met u. Toen u dat weigerde begon ook zij u te bedreigen. Uiteindelijk stemde u toe.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door agenten van de Serviço de Investigação Criminal (hierna SIC).

U verliet Angola in december 2022, u reisde met uw eigen paspoort met daarin een visum voor Portugal. D.R. reisde met u mee tot in België. Op 11 april 2023 deed u een verzoek om internationale bescherming in Brussel. Op 11 oktober van datzelfde jaar diende u bij de Stad Leper een verblijfsaanvraag in op grond van humanitaire regularisatie.

Ter staving van uw verzoek legde u een 'Verblijfsaanvraag o.g.v. Humanitaire Regularisatie' voor met de bijbehorende documentatie. De volgende documenten werden als relevant voor uw dossier beschouwd: kopie van uw eigen identiteitskaart (1); kopie van de eerste pagina van uw paspoort (2); verblijfstitel van uw partner A.D.S.M.(3); schriftelijke verklaring + vertaling van K.P.J. (4); schriftelijke verklaring + vertaling van D.E.R.G. (5); schriftelijke verklaring + vertaling van D.F.G. (6); schriftelijke verklaring van uzelf + vertaling (7); schriftelijke verklaring + vertaling van M.A. (8); registratie visumaanvraag Portugal (9); registratie visumaanvraag België (10).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

1. Uw verklaringen stoken niet of weinig met de documentatie aangaande uw situatie en uw problemen, documentatie die u zelf voorlegde.

Aan uw dossier was onder meer een verblijfsaanvraag toegevoegd op grond van humanitaire regularisatie, met een aantal documenten waaronder drie getuigenissen van personen die u in Angola kende, en die uw problemen lijken te bevestigen. Tijdens uw gehoor bij het CGVS legde u andere verklaringen af en lijkt u zich deze mensen niet of slecht te herinneren.

- K.P.J., verklaarde in zijn geschreven getuigenis d.d. 21/09/2023 dat hij een vriend van uw vader was. Hij bevestigt ook dat uw vader vluchtte in 1992 nadat uw moeder vermoord werd. Daarnaast verklaart hij dat u tweemaal verkracht bent geweest en dat uw dochters momenteel in een kerk verblijven.

- D.E.R.G. , verklaarde in zijn geschreven getuigenis d.d. 21/09/2023 dat hij de eigenaar is van het restaurant waar u gewerkt zou hebben gedurende de verkiezingen in 2022. Hij bevestigt ook de problemen die u kreeg met de SIC toen u weigerde om het product in de drankjes van de Unita leden te doen.

- D.F.G. verklaart in haar geschreven getuigenis d.d. 21/0/2023 dat ze u kent en dat ze werkt in de kerk waarin uw dochters ondergebracht werden. Ze verklaart ook dat u twee keer verkracht bent, en dat uw dochters voor de rest geen familie in Angola hebben (zie groene map).

U verklaarde bij het CGVS dat de eigenares van het restaurant M. heet (CGVS, p. 11, p. 15), en dat er naast u nog twee andere vrouwen in het restaurant werkten: T. en L.. Er zou ook een jongen geweest zijn die er

werkte, u kent zijn naam niet (CGVS, p. 15). U gevraagd of u ene D.G. kent, verklaart u dat hij de jongen is die daar werkte. U er attent op gemaakt dat deze man in zijn verklaring wel uitdrukkelijk verklaart dat hij de eigenaar is, verklaart u dat hij niet de eigenaar is maar familie van de eigenares (CGVS, p. 15). Daarna verklaart u dat u niet weet of hij medevenoot is, enkel dat hij kwam voor herstellingen en familie is (CGVS, p. 16). Nog even later beweert u dat D.G. de echtgenoot is van mevrouw M., de eigenares van het restaurant (CGVS, p. 18).

U gevraagd of de naam D.F.G. u iets zegt, verklaart u dat u haar ook gekend heeft in het restaurant, dat ze er Maboké maakte (CGVS, p. 17). U gevraagd naar K.P.J. verklaart u dat u hem ook gekend heeft, dat hij daar dikwijls in het restaurant kwam (CGVS, p. 17). U gevraagd of jullie nog een andere connectie hadden verklaart u dat jullie goede gesprekken hadden (CGVS, p. 18). U vervolgens verteld wat er in de geschreven verklaringen stond, verklaart u dat dat K. u in het restaurant verteld heeft dat hij uw vader kende en dat D. in het restaurant werkte en niet in de kerk, maar dat zij er wel ging bidden. U even later nog eens gevraagd naar de vriend van uw vader, kan u zich zijn naam niet herinneren (CGVS, p. 19).

Voorgaande vaststellingen doen uw geloofwaardigheid geen goed. Het feit dat u deze documenten zelf voorgelegd heeft, maakt het des te opmerkelijker dat u deze tegensprekt. U past tijdens uw onderhoud bij het CGVS uw verklaringen aan naargelang u van de interviewer meer informatie krijgt, en u doet een aantal flauwe pogingen om uw fouten te vergoelijken.

2. U heeft het nagelaten om een correct zicht te bieden op uw (familiaal) netwerk en uw relaties in Angola.

U verklaarde in een e-mail op 21 september 2023 dat u uw huidige partner, A.M., pas leerde kennen toen u in België toekwam, en dat jullie stilaan hechter werden en na een tijdje een relatie startten. U verklaarde bij het CGVS uitdrukkelijk dat uw hem leerde kennen nadat u in België toekwam (CGVS, p. 4-5, p. 32). Op een Facebookprofiel, waarvan u bevestigt dat het van uw vriend A. is, staan 3 foto's die gepost werden op 07/02/2021, 14/08/2021 en 30/11/2021 (zie blauwe map). U gevraagd of u de persoon op deze foto's bent bevestigt u dit (CGVS, p. 32). U daarna verschillende keren de kans gegeven om uit te leggen hoe dit komt, wanneer de foto's genomen zijn en sinds wanneer u hem kent laat u dit telkens na (CGVS, p. 33-34). U doet ook geen enkele poging om u nader te verklaren. Aangezien uw problemen plaatsvonden in Angola tijdens de verkiezingen van 2022, kan hieruit besloten worden dat u weigert om een zicht te bieden op uw netwerk en uw relaties. Zowel in België als in Angola.

U had bij het CGVS verklaard dat u in Angola geen partner had (CGVS, p. 10), terwijl uit deze foto's wel blijkt dat u A. al kende nog de door u voorgehouden problemen in Angola plaatsvonden. Het feit dat u dit verzwegen heeft, maakt dat de vraag zich stelt in welke mate u wél eerlijke verklaringen heeft afgelegd over uw andere problemen. Ook nadat u verschillende keren de kans kreeg om alles uit te leggen, bleef u weigeren om voor dit alles een verklaring te geven. Dit getuigt ook van een gebrek aan medewerking. Verder verklaarde u bij het CGVS dat u zelf geen Facebook of sociale media had, hoewel er twee Facebookprofielen onder de naam P.L. werden teruggevonden waarop u duidelijk herkenbaar bent. Dit impliceert opnieuw dat u er bewust voor gekozen heeft om bepaalde zaken over uw leven achter te houden. U werd er nochtans bij aanvang van het onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat u uw nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt indien u geen zicht zou bieden op o.a. uw achtergrond en leefsituatie (CGVS, p. 3). Bijgevolg wordt er geen geloof gehecht aan wat u verklaarde over uw familiale situatie in Angola, het vroegtijdige overlijden van uw ouders, en de huidige verblijfplaats van uw dochters en hun situatie.

3. Uw asielrelaas wordt niet geloofwaardig geacht. Uw dateringen zijn foutief, uw verklaringen zijn vaag, u kan niet afdoende duiden hoe u uw beslissingen gemaakt heeft, en u voegde laattijdig nog nieuwe elementen toe:

- U verklaart over uw problemen in Angola, verschillende malen dat ze plaatsvonden tijdens de verkiezingen van het jaar 2022 (CGVS, p. 25). Uit de landeninformatie blijkt dat deze plaatsvonden op 24 augustus 2022. Opmerkelijk genoeg verklaart u over uw problemen bij het CGVS dat deze plaatsvonden in oktober (CGVS, p.22-23);

- U zou de leden van Unita in het restaurant vijf keer gezien en bediend hebben, u kan zich niet herinneren hoeveel personen het waren. Zij maken deel uit van de kern van uw asielrelaas;

- U kan niet afdoende verklaren hoe u besliste om het geld wel aan te nemen, en de opdracht niet uit te voeren. Indien u effectief voor uw leven vreesde omdat u het pact niet nagekomen was, dan had u het geld kunnen teruggeven. Het is ook niet duidelijk waarom de SIC een wildvreemde zouden aanspreken om op zo'n opzichtige manier een groep om het leven te laten brengen of waarom ze u daarmee zouden vertrouwen. Het is ook niet aannemelijk dat u dit geld zomaar zou aannemen, zonder u zelfs maar af te vragen wat de bedoeling hiervan zou zijn (CGVS, p. 26).

- Over D.R. verklaarde u steeds dat zij degene was die u hielp om het land te verlaten (CGVS, p. 23). U kon verder niets over haar vertellen buiten waar ze woont en dat zij u het werk bezorgde in het restaurant (CGVS, p. 14). Nadat u problemen kreeg bij de SIC beschermde zij u door te doen alsof ze niet wist waar u was, en kon u bij haar verblijven. **In de twee maanden dat u bij haar verbleef werd u niet meer rechtstreeks bedreigd door de SIC (CGVS, p. 30), zij konden ook niet achterhalen waar u verbleef.**

- Erg laat in het onderhoud verklaart u dat D.R. lesbisch was en bijbedoeling had, dat zij u ook zou bedreigen nadat u dit weigerde (CGVS, p. 30). U verklaart zelf niet lesbisch te zijn (CGVS, p. 30). U heeft van haar sinds u in België bent niets meer gehoord en u koppelt hieraan geen vrees bij terugkeer. Bij de DVZ

maakte u geen melding van de zogenaamd bijbedoelingen van D.R. (DVZ-dossier, Vragenlijst CGVS, vraag 5), ook bij het CGVS maakte u hier aanvankelijk geen melding van toen u gevraagd werd om alle redenen uit te leggen waarom u Angola verlaten heeft (CGVS, p.22-23). Het CGVS acht dit element dat u er zeer laattijdig bijhaalt dan ook niet geloofwaardig. Hierbij dient ook benadrukt te worden dat u het ook geen enkele keer koppelt aan uw vrees bij terugkeer.

Indien u Angola verlaten zou hebben omwille van deze problemen zou op z'n minst van u verwacht worden dat u ze juist kan dateren en dat u aannemelijk kan maken hoe u geredeneerd heeft. Dit is niet het geval, in tegendeel. Ook moet benadrukt te worden dat u uw vriend A., al kende voordat deze zogenaamde problemen zich voorgedaan zouden hebben, en dat u dit trachtte achter te houden voor het CGVS.

4. Uw vrees voor de SIC strookt niet met de manier waarop u handelde om Angola te verlaten. Indien u de SIC vreest zoals u verklaarde (CGVS, p. 21, p. 34), is het opmerkelijk is dat u wel een visum voor Portugal kon verkrijgen en dat u met uw paspoort kon reizen. Indien u vervolgd zou worden door deze organisatie en bij uitbreiding door de Angolese staat, is het niet aannemelijk dat dit mogelijk zou zijn of dat u het risico zelfs maar zou nemen.

5. U diende in België laattijdig uw verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaarde zelf dat u Angola verliet in december 2022 (CGVS, p. 31). De documentatie uit uw visumdossier bevestigt dit. U verkreeg een visum voor Portugal dat geldig was van 23 november 2022 tot 6 januari 2023. U diende op 11 april 2023 pas een verzoek om internationale bescherming in. Hier zit een periode van meer dan drie maanden tussen. U gevraagd waarom u nog drie maanden gewacht hebt verklaart u dat u niet wist waar u moest beginnen en eindigen, dat u niet wist hoe u moest buitengaan. Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming, kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een aanvraag indient voor deze bescherming. U tijdens uw onderhoud op het CGVS gevraagd waarom u zolang gewacht heeft verklaart u dat u moest uitzoeken hoe het systeem werkte, en dat u dan op een bepaald moment het wachten beu was en een verzoek indiende (CGVS, p. 11). Dit is geen afdoende verklaring waarom zo lang wachtte om internationale bescherming te vragen. Hiermee impliceert u dat uzelf de mate waarin u nood heeft aan internationale bescherming, betrekkelijk laag inschatte gedurende de periode dat u hier in België verbleef en geen verzoek indiende.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen aan voorgaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteit en die van uw vriend A.M. worden in deze beslissing niet in vraag gesteld. De drie getuigenissen uit uw verblijfsaanvraag op grond van humanitaire regularisatie werden eerder in deze beslissing al besproken (zie supra). Uw eigen verklaring aangaande uw situatie en de verklaring van A.M. waarin hij jullie relatie bevestigt worden niet betwist. Uw visumaanvragen hebben geen bewijswaarde aangaande uw problemen in Angola. Hetzelfde geldt voor uw verblijfsaanvraag o.g.v. humanitaire regularisatie en de daarbij horende documentatie.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota met opmerkingen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Oud artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het

verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft de Raad echter op 19 december 2025 per elektronische post (J-Box) gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in oud artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging.

3.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

3.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 3 van het EVRM.

3.4. Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3.5. Verzoekster voegt de volgende stukken bij haar verzoekschrift (zie inventaris):

"[...]

4. Attest van hoofdverblijfplaats;

5. Attest samenstelling gezin dd. 13.11.2025;

6. Verklaring op eer van mevr. H.P. inzake moedertaal dd. 18.11.2025;

7. Verklaring op eer van mevr. H.P. dd. 18.11.2025;

8. Verklaring op eer van mevr. H.P. inzake relatie met dhr. A.M. dd. 18.11.2025;

9. Ontvangsbewijs verklaring van wettelijke samenwoning dd. 15.10.2025;

10. Kennisgeving stad Ieper inzake uitstel melding wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister dd. 15.10.2025.

11. A. Stuk 16 VS 9bis dd. 17.05.2024 - Getuigenverklaring van dhr. D.E.R.G. met vrije vertaling naar het Nederlands dd. 21.09.2023;

B. Stuk 17 VS 9bis dd. 17.05.2024 - Getuigenverklaring van dhr. K.P. met vrije vertaling naar het Nederlands dd. 20.09.2023;

C. Stuk 18 VS 9bis dd. 17.05.2024 - Getuigenverklaring van mevr. D.F.G. met vrije vertaling naar het Nederlands dd. 21.09.2023;

D. Stuk 19 VS 9bis dd. 17.05.2024 - Bijkomende getuigenverklaring van dhr. D.E.R.G. met vrije vertaling naar het Nederlands dd. 13.05.2024;

E. Stuk 20 VS 9bis dd. 17.05.2024 - Schriftelijke verklaring van mevr. L.H.P. dd. 21.09.2023 met vrije vertaling naar het Nederlands;

12. Kopie Belgische verblijfstitel van dhr. A.M.;"

4. De nota met opmerkingen en de aanvullende nota's

4.1. De Raad ontvangt vanwege verweerder een nota met opmerkingen, overeenkomstig oud artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

4.2. De Raad ontvangt vanwege verzoekster een aanvullende nota, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij een attest van wettelijke samenwoning d.d. 20 maart 2026 toevoegt. Zij legt hetzelfde attest tevens ter terechtzitting neer, samen met een aanvullende nota.

5. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

5.1. Verzoekster verklaart dat zij door de Angolese autoriteiten wordt gezocht omdat ze weigerde hun opdracht uit te voeren om leden van UNITA te vergiftigen in het restaurant waar zij werkte. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“1. Uw verklaringen stroken niet of weinig met de documentatie aangaande uw situatie en uw problemen, documentatie die u zelf voorlegde.

Aan uw dossier was onder meer een verblijfsaanvraag toegevoegd op grond van humanitaire regularisatie, met een aantal documenten waaronder drie getuigenissen van personen die u in Angola kende, en die uw problemen lijken te bevestigen. Tijdens uw gehoor bij het CGVS legde u andere verklaringen af en lijkt u zich deze mensen niet of slecht te herinneren.

- K.P.J., verklaarde in zijn geschreven getuigenis d.d. 21/09/2023 dat hij een vriend van uw vader was. Hij bevestigt ook dat uw vader vluchtte in 1992 nadat uw moeder vermoord werd. Daarnaast verklaart hij dat u tweemaal verkracht bent geweest en dat uw dochters momenteel in een kerk verblijven.

- D.E.R.G., verklaarde in zijn geschreven getuigenis d.d. 21/09/2023 dat hij de eigenaar is van het restaurant waar u gewerkt zou hebben gedurende de verkiezingen in 2022. Hij bevestigt ook de problemen die u kreeg met de SIC toen u weigerde om het product in de drankjes van de Unita leden te doen.

- D.F.G. verklaart in haar geschreven getuigenis d.d. 21/0/2023 dat ze u kent en dat ze werkt in de kerk waarin uw dochters ondergebracht werden. Ze verklaart ook dat u twee keer verkracht bent, en dat uw dochters voor de rest geen familie in Angola hebben (zie groene map).

U verklaarde bij het CGVS dat de eigenares van het restaurant M. heet (CGVS, p. 11, p. 15), en dat er naast u nog twee andere vrouwen in het restaurant werkten: T. en L.. Er zou ook een jongen geweest zijn die er werkte, u kent zijn naam niet (CGVS, p. 15). U gevraagd of u ene D.G. kent, verklaart u dat hij de jongen is die daar werkte. U er attent op gemaakt dat deze man in zijn verklaring wel uitdrukkelijk verklaart dat hij de eigenaar is, verklaart u dat hij niet de eigenaar is maar familie van de eigenares (CGVS, p. 15). Daarna verklaart u dat u niet weet of hij medevenoot is, enkel dat hij kwam voor herstellingen en familie is (CGVS, p. 16). Nog even later beweert u dat D.G. de echtgenoot is van mevrouw M., de eigenares van het restaurant (CGVS, p. 18).

U gevraagd of de naam D.F.G. u iets zegt, verklaart u dat u haar ook gekend heeft in het restaurant, dat ze er Maboké maakte (CGVS, p. 17). U gevraagd naar K.P.J. verklaart u dat u hem ook gekend heeft, dat hij daar dikwijls in het restaurant kwam (CGVS, p. 17). U gevraagd of jullie nog een andere connectie hadden verklaart u dat jullie goede gesprekken hadden (CGVS, p. 18). U vervolgens verteld wat er in de geschreven verklaringen stond, verklaart u dat dat K. u in het restaurant verteld heeft dat hij uw vader kende en dat D. in het restaurant werkte en niet in de kerk, maar dat zij er wel ging bidden. U even later nog eens gevraagd naar de vriend van uw vader, kan u zich zijn naam niet herinneren (CGVS, p. 19).

Voorgaande vaststellingen doen uw geloofwaardigheid geen goed. Het feit dat u deze documenten zelf voorgelegd heeft, maakt het des te opmerkelijker dat u deze tegenspreekt. U past tijdens uw onderhoud bij het CGVS uw verklaringen aan naargelang u van de interviewer meer informatie krijgt, en u doet een aantal flauwe pogingen om uw fouten te vergoelijken.

2. U heeft het nagelaten om een correct zicht te bieden op uw (familiaal) netwerk en uw relaties in Angola.

U verklaarde in een e-mail op 21 september 2023 dat u uw huidige partner, A.M., pas leerde kennen toen u in België toekwam, en dat jullie stilaan hechter werden en na een tijdje een relatie startten. U verklaarde bij het CGVS uitdrukkelijk dat uw hem leerde kennen nadat u in België toekwam (CGVS, p. 4-5, p. 32). Op een Facebookprofiel, waarvan u bevestigt dat het van uw vriend A. is, staan 3 foto's die gepost werden op 07/02/2021, 14/08/2021 en 30/11/2021 (zie blauwe map). U gevraagd of u de persoon op deze foto's bent bevestigt u dit (CGVS, p. 32). U daarna verschillende keren de kans gegeven om uit te leggen hoe dit komt, wanneer de foto's genomen zijn en sinds wanneer u hem kent laat u dit telkens na (CGVS, p. 33-34). U doet

ook geen enkele poging om u nader te verklaren. Aangezien uw problemen plaatsvonden in Angola tijdens de verkiezingen van 2022, kan hieruit besloten worden dat u weigert om een zicht te bieden op uw netwerk en uw relaties. Zowel in België als in Angola.

U had bij het CGVS verklaard dat u in Angola geen partner had (CGVS, p. 10), terwijl uit deze foto's wel blijkt dat u A. al kende nog de door u voorgehouden problemen in Angola plaatsvonden. Het feit dat u dit verzwegen heeft, maakt dat de vraag zich stelt in welke mate u wél eerlijke verklaringen heeft afgelegd over uw andere problemen. Ook nadat u verschillende keren de kans kreeg om alles uit te leggen, bleef u weigeren om voor dit alles een verklaring te geven. Dit getuigt ook van een gebrek aan medewerking. Verder verklaarde u bij het CGVS dat u zelf geen Facebook of sociale media had, hoewel er twee Facebookprofielen onder de naam P.L. werden teruggevonden waarop u duidelijk herkenbaar bent. Dit impliceert opnieuw dat u er bewust voor gekozen heeft om bepaalde zaken over uw leven achter te houden. U werd er nochtans bij aanvang van het onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat u uw nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt indien u geen zicht zou bieden op o.a. uw achtergrond en leefsituatie (CGVS, p. 3). Bijgevolg wordt er geen geloof gehecht aan wat u verklaarde over uw familiale situatie in Angola, het vroegtijdige overlijden van uw ouders, en de huidige verblijfplaats van uw dochters en hun situatie.

3. Uw asielrelaas wordt niet geloofwaardig geacht. Uw dateringen zijn foutief, uw verklaringen zijn vaag, u kan niet afdoende duiden hoe u uw beslissingen gemaakt heeft, en u voegde laattijdig nog nieuwe elementen toe:

- U verklaart over uw problemen in Angola, verschillende malen dat ze plaatsvonden tijdens de verkiezingen van het jaar 2022 (CGVS, p. 25). Uit de landeninformatie blijkt dat deze plaatsvonden op 24 augustus 2022. Opmerkelijk genoeg verklaart u over uw problemen bij het CGVS dat deze plaatsvonden in oktober (CGVS, p.22-23);

- U zou de leden van Unita in het restaurant vijf keer gezien en bediend hebben, u kan zich niet herinneren hoeveel personen het waren. Zij maken deel uit van de kern van uw asielrelaas;

- U kan niet afdoende verklaren hoe u besliste om het geld wel aan te nemen, en de opdracht niet uit te voeren. Indien u effectief voor uw leven vreesde omdat u het pact niet nagekomen was, dan had u het geld kunnen teruggeven. Het is ook niet duidelijk waarom de SIC een wildvreemde zouden aanspreken om op zo'n opzichtige manier een groep om het leven te laten brengen of waarom ze u daarmee zouden vertrouwen. Het is ook niet aannemelijk dat u dit geld zomaar zou aannemen, zonder u zelfs maar af te vragen wat de bedoeling hiervan zou zijn (CGVS, p. 26).

- Over D.R. verklaarde u steeds dat zij degene was die u hielp om het land te verlaten (CGVS, p. 23). U kon verder niets over haar vertellen buiten waar ze woont en dat zij u het werk bezorgde in het restaurant (CGVS, p. 14). Nadat u problemen kreeg bij de SIC beschermde zij u door te doen alsof ze niet wist waar u was, en kon u bij haar verblijven. **In de twee maanden dat u bij haar verbleef werd u niet meer rechtstreeks bedreigd door de SIC (CGVS, p. 30), zij konden ook niet achterhalen waar u verbleef.**

- Erg laat in het onderhoud verklaart u dat D.R. lesbisch was en bijbedoeling had, dat zij u ook zou bedreigen nadat u dit weigerde (CGVS, p. 30). U verklaart zelf niet lesbisch te zijn (CGVS, p. 30). U heeft van haar sinds u in België bent niets meer gehoord en u koppelt hieraan geen vrees bij terugkeer. Bij de DVZ maakte u geen melding van de zogenaamd bijbedoelingen van D.R. (DVZ-dossier, Vragenlijst CGVS, vraag 5), ook bij het CGVS maakte u hier aanvankelijk geen melding van toen u gevraagd werd om alle redenen uit te leggen waarom u Angola verlaten heeft (CGVS, p.22-23). Het CGVS acht dit element dat u er zeer laattijdig bijhaalt dan ook niet geloofwaardig. Hierbij dient ook benadrukt te worden dat u het ook geen enkele keer koppelt aan uw vrees bij terugkeer.

Indien u Angola verlaten zou hebben omwille van deze problemen zou op z'n minst van u verwacht worden dat u ze juist kan dateren en dat u aannemelijk kan maken hoe u geredeneerd heeft. Dit is niet het geval, in tegendeel. Ook moet benadrukt te worden dat u uw vriend A., al kende voordat deze zogenaamde problemen zich voorgedaan zouden hebben, en dat u dit trachtte achter te houden voor het CGVS.

4. Uw vrees voor de SIC strookt niet met de manier waarop u handelde om Angola te verlaten. Indien u de SIC vreest zoals u verklaarde (CGVS, p. 21, p. 34), is het opmerkelijk is dat u wel een visum voor Portugal kon verkrijgen en dat u met uw paspoort kon reizen. Indien u vervolgd zou worden door deze organisatie en bij uitbreiding door de Angolese staat, is het niet aannemelijk dat dit mogelijk zou zijn of dat u het risico zelfs maar zou nemen.

5. U diende in België laattijdig uw verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaarde zelf dat u Angola verliet in december 2022 (CGVS, p. 31). De documentatie uit uw visumdossier bevestigt dit. U verkreeg een visum voor Portugal dat geldig was van 23 november 2022 tot 6 januari 2023. U diende op 11 april 2023 pas een verzoek om internationale bescherming in. Hier zit een periode van meer dan drie maanden tussen. U gevraagd waarom u nog drie maanden gewacht hebt verklaart u dat u niet wist waar u moest beginnen en eindigen, dat u niet wist hoe u moest buitengaan. Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming, kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een aanvraag indient voor deze bescherming. U tijdens uw onderhoud op het CGVS gevraagd waarom u zolang gewacht heeft verklaart u dat u moest uitzoeken hoe het systeem werkte, en dat u dan op een bepaald moment het wachten beu was en een verzoek indiende (CGVS, p. 11). Dit is geen afdoende verklaring waarom zo lang wachtte om internationale bescherming te vragen. Hiermee impliceert u dat uzelf de mate waarin u nood heeft aan

internationale bescherming, betrekkelijk laag inschatte gedurende de periode dat u hier in België verbleef en geen verzoek indiende.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen aan voorgaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteit en die van uw vriend A.M. worden in deze beslissing niet in vraag gesteld. De drie getuigenissen uit uw verblijfsaanvraag op grond van humanitaire regularisatie werden eerder in deze beslissing al besproken (zie supra). Uw eigen verklaring aangaande uw situatie en de verklaring van A.M. waarin hij jullie relatie bevestigt worden niet betwist. Uw visumaanvragen hebben geen bewijswaarde aangaande uw problemen in Angola. Hetzelfde geldt voor uw verblijfsaanvraag o.g.v. humanitaire regularisatie en de daarbij horende documentatie.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoekster betoogt dat zij nooit een tolk Portugees heeft gevraagd en dat zij een Angolese Bantoetaal als moedertaal heeft, repliceert verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht als volgt:

"2.4 Verzoekster geeft in onderhavig verzoekschrift aan dat zij bij het CGVS werd bijgestaan door een tolk Portugees maar dat zij deze taal niet voldoende machtig zou zijn. Zij stelt formeel dat ze nooit om de bijstand van een tolk Portugees heeft gevraagd (bijlage bij verzoekschrift: stuk 6) en benadrukt dat het CGVS tijdens het interview de bijstand van een tolk Angolese Bantoetaal had moeten voorzien. De tegenstrijdigheden waarnaar verwezen wordt in bestreden beslissing zijn volgens verzoekster dan ook het gevolg van het feit dat zij het Portugees onvoldoende machtig was om de vragen volledig te kunnen begrijpen en deze op afdoende wijze te kunnen beantwoorden.

2.4.1 Verweerder repliceert hierover vooreerst dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk het Portugees opgaf bij haar taalkeuze voor het verdere verloop van de procedure, en hierbij zelfs expliciet bevestigde dat zij deze taal voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot haar vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (Verklaring Betreffende Procedure, dd. 6 juni 2023). Verzoekster gaf hierbij ook niet aan dat zij nog andere talen sprak. Daarbij benadrukt verweerder dat hoewel verzoekster er tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk op werd gewezen dat eventuele problemen met de tolk gemeld dienden te worden, zij tijdens haar persoonlijk onderhoud geen enkele melding heeft gemaakt omtrent de taalkeuze, tolk en/ of vertaling. Zij gaf daarentegen aan de tolk goed te begrijpen (NPO, p. 1-2, 4, 34). Wanneer verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud gevraagd werd of ze naast het Portugees nog een andere taal spreekt, stelde zij opnieuw expliciet dat ze enkel Portugees sprak, maar wel wat Frans begreep (NPO, p. 4). Indien zij de bijstand van een tolk Angolese Bantoetaal had gewild, gezien dit haar moedertaal zou zijn, heeft zij aldus ruimschoots en verschillende malen de kans gekregen dit aan te geven, wat zij niet deed, integendeel. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder nergens dat er ook maar enig probleem is geweest met de communicatie tussen verzoekster en de tolk (NPO, p. 1-35). Verzoekster gaf bij het afsluiten van het persoonlijk onderhoud bovendien nogmaals aan dat zij de tolk goed begrepen had (NPO, p. 34).

Indien verzoekster problemen ondervond met de tolk of de taal waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvond, is het haar verantwoordelijkheid dit tijdig te signaleren en eventuele fouten met de nodige precisie te duiden en te corrigeren. Verzoekster heeft dit evenwel nagelaten en maakte pas voor het eerst een dergelijke opmerking in het verzoekschrift. Dat zij een dergelijke kwestie pas aanhaalt na confrontatie met een negatieve beslissing, onderstreept het laattijdige en niet-ernstige karakter van haar kritiek. Deze kritiek, alsook de verschoningen en vergoelijkningen en bijkomende verklaringen op eer of getuigenissen die verzoekster in onderhavig verzoekschrift aanhaalt in een poging om aan te tonen dat haar verklaringen alsnog consistent zouden zijn, kunnen dan ook allerminst volstaan om afbreuk te doen aan de pertinente motivering van bestreden beslissing.

2.4.2 Daarbij werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan verzoekster bezorgd en liet zij na om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken. De commissaris-generaal wijst verzoekster er bij het bezorgen van deze kopie terecht op dat blijkens artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet verzoekende partij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing over haar verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft bereikt, "quod in casu. Aldus dient te

worden vastgesteld dat verzoekende partij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

In dit opzicht haalt verzoekster nog aan dat zij de notities van het persoonlijk onderhoud niet kon controleren omdat zij de Nederlandse taal niet begrijpt en zij pas bij het doornemen van de bestreden beslissing met haar raadsman tot de conclusie kwam dat zij bepaalde zaken verkeerd moet hebben begrepen en onduidelijke of tegenstrijdige antwoorden moet hebben gegeven tijdens het interview.

Verweerder benadrukt dat een dergelijke opwerping geenszins kan volstaan als verschoning voor het nalaten om binnen de wettelijke termijn opmerkingen te formuleren op de notities van het persoonlijk onderhoud. Dat de notities van het persoonlijk onderhoud werden opgesteld in het Nederlands, is in overeenstemming met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij –het Nederlands werd aangewezen als proceduretaal en de taal die het bestuur dient te gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en het nemen van de beslissing. Verzoekster draagt zelf de verantwoordelijkheid wat de organisatie van haar verdediging en de opvolging van haar verzoek om internationale bescherming betreft. Wanneer zij een schrijven of document van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ontvangt is het dan ook de taak van verzoekster om op diligente en alerte wijze te reageren. Indien zij de inhoud van de documenten die haar door het Commissariaat-generaal werden verstuurd niet begreep, kan van haar worden verwacht dat zij zich zou richten tot een advocaat of iemand die de Nederlandse taal machtig is teneinde samen de inhoud van de documenten te overlopen zodat zij hier op gepaste en binnen de vooropgestelde termijn op kan reageren. Uit het verzoekschrift blijkt verder dat verzoekster op een later moment wel in staat was de notities te overlopen met haar raadsman. Verweerder ziet dan ook niet in om welke reden verzoekster deze mogelijkheid niet eerder kon aangrijpen.”

De Raad treedt deze uiteenzetting bij en maakt ze tot de zijne. Tevens wijst de Raad erop dat verzoekster ter terechtzitting werd bijgestaan door een tolk Portugees en dat zij er verklaarde dat zij nooit een tolk in een Bantoetaal vroeg en dat zij de tolk Portugees heel goed verstaat. Zij kan dan ook niet op ernstige wijze beweren dat er tijdens haar persoonlijk onderhoud problemen zouden zijn geweest omdat zij werd gehoord met de bijstand van een tolk Portugees.

Waar verzoekster opnieuw de verklaringen bijbrengt die aan haar ‘verblijfsaanvraag op grond van humanitaire regularisatie’ werden toegevoegd (verzoekschrift, stuk 11), dient erop gewezen dat het louter opnieuw bijbrengen van deze verklaringen op zich geen ander licht werpt op de voormelde motieven dienaangaande uit de bestreden beslissing. De verklaringen van verzoekster zelf (verzoekschrift, stukken 6-8) zijn slechts blote *post factum*-beweringen vanwege verzoekster zelf en kunnen dan ook bezwaarlijk beschouwd worden als afkomstig van een objectieve bron. De stukken in verband met verzoeksters wettelijke samenwoning met ene A.M. in België (verzoekschrift, stukken 4, 5, 9, 10 en 12, alsmede toegevoegd aan verzoeksters aanvullende nota) hebben betrekking op haar levensomstandigheden in België en zijn dan ook niet relevant in het kader van de beoordeling van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming ten aanzien van Angola. De Raad wijst erop dat hij in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak doet over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve, mede in acht genomen de hoger gedane vaststellingen omtrent de aangehaalde problemen, niet dienstig aangevoerd. Waar verzoekster nog betoogt dat zij nooit heeft verklaard dat zij A.M. pas in België leerde kennen, dat zij hem in 2021 in Luanda leerde kennen en dat zij pas een liefdesrelatie met hem begon nadat zij hem in 2023 in Brussel had teruggezien, dient vastgesteld dat verzoekster noch in haar verklaringen toegevoegd aan haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, noch tijdens haar persoonlijk onderhoud vertelde dat zij A.M. reeds in 2021 in Luanda had leren kennen, zelfs niet toen zij tijdens haar persoonlijk onderhoud met de vaststellingen op haar Facebookprofiel werd geconfronteerd. Dat zij *post factum* plots beweert dat zij A.M. reeds in 2021 in Luanda had leren kennen, is dan ook allerminst geloofwaardig.

Verder toont verzoekster, mede gelet op de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas en het gebrek aan zicht op haar werkelijke levensomstandigheden in Angola, geenszins *in concreto* aan dat zij ingeval van terugkeer naar Angola niet (langer) op een sociaal netwerk zou kunnen rekenen. Hieruit kan dan ook op zich geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Voor het overige komt verzoekster niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich geenszins als een dienstig verweer kan worden beschouwd.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en

rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoeksters verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat aan verzoeksters vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

5.4. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus

6.1. Juridisch kader

Oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. *In casu* maakt verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. AHMETOV, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. AHMETOV

S. HUENGES WAJER